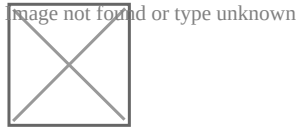

Στη Γέννηση του Αγίου Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου (3ο Μέρος)

/ [Πεμπτούσία](#)

Και συνέβη, όπως λέει ο ιερός ευαγγελιστής, το εξής: «Μόλις άκουσε η Ελισάβετ το χαιρετισμό της Μαρίας, σκίρτησε από χαρά μέσ' την κοιλιά της το βρέφος» (Λουκ. 1, 41).

Ω Ιωάννη, μακαριστό βρέφος, ακοίμητο έμβρυο! Ενώ ακόμα βρισκόσουν στην κοιλιά της μητέρας σου, πώς ένιωσες τί γίνεται στον κόσμο; Ενώ ακόμα δεν είχες τελειωθεί πώς παρουσιάζεσαι υπερτέλειος; Πώς έξι μόλις μηνών έμβρυο, εκφράστηκες σαν σοφός γέροντας; Πώς χωρίς ακόμα να μπορείς να διανοηθείς φάνηκες τόσο συνετός; Πώς μίλησες με τόση ευφράδεια, ενώ ακόμα δεν μπορούσες να αρθρώσεις λέξη; Πες μας, πες μας λοιπόν, πώς ενώ βρισκόσουν ακόμη στη σκοτεινή χώρα των μητρικών σπλάχνων, χωρίς να βλέπεις, χωρίς ν' ακούς, χωρίς να έχεις αρθρώσει ακόμα μια λέξη, χωρίς να έχεις κάνει ακόμα ούτε ένα βήμα, χωρίς να έχεις ακόμα σκάσει το πρώτο χαριτωμένο παιδικό χαμόγελο, πώς βλέπεις τόσο καθαρά όσα δεν μπορούν να δουν οι άνθρωποι; Πώς έχεις μια τόσο σοφή γνώση; Πώς θεολογείς; Πώς σκιρτάς χαρούμενα; Γιατί χαίρεσαι τόσο πολύ; Απάντησέ μας, απάντησέ μας, πανθαύμαστε!

[Ioan-Baptgen2](#)

Μεγάλο, λέει, το μυστήριο που συντελείται και δεν μπορεί να το συλλάβει νους ανθρώπινος αυτό που διαδραματίζεται. Αν και είμαι απλός άνθρωπος επιτελώ παράδοξα πράγματα, για να φανερώσω Εκείνον που πρόκειται ως Θεάνθρωπος να υπερβεί τους όρους της φύσης. Βλέπω μολονότι είμαι ακόμα έμβρυο, γιατί αισθάνομαι κοντά μου να κυοφορείται ο ήλιος της δικαιοσύνης. Έχω τη δυνατότητα να ακούω επειδή γνωρίζω πολύ καλά τα πάντα και επειδή γεννιέμαι για να είμαι η φωνή του Λόγου του Θεού. Κράζω με όλη μου τη δύναμη, γιατί νιώθω να σαρκώνεται ο Μονογενής Υιός του Πατρός. Σκιρτάω, γιατί αισθάνομαι να παίρνει ανθρώπινη μορφή ο Ποιητής όλης της κτίσης. Χαίρομαι με όλη μου την ψυχή, γιατί λογίζομαι ότι σαρκώνεται ο Λυτρωτής του κόσμου. Σας αναγγέλλω την ώρα που ο Θεός έρχεται σαν άνθρωπος στον κόσμο. Τρέχω μπροστά, πριν φτάσει

Εκείνος ανάμεσά σας, σαν κορυφαίος του δοξολογικού χορού σας και σαν τον Δαβίδ λοιπόν σας παραγγέλλω προφητικά: Αρχίστε το τραγούδι, πάρτε καλόηχο τύμπανο, ψαλτήρι και κιθάρα. Τραγουδήστε, ψάλτε γι' Αυτόν, υμνείτε όλο του το μεγαλείο που βρίσκεται σε όσα θαυμάσια επιτελεί.

Άρα λοιπόν Ιωάννη, σηκώθηκαν πάνω απ' τα επίγεια και αξιώθηκαν να αντικρύσεις τα ουράνια; Ξεπέρασες και αυτές τις αγγελικές δυνάμεις που υπήρχαν πριν από τη δημιουργία του ορατού κόσμου; Πώς λοιπόν τιμήθηκαν με το αξίωμα των αγγελικών ταγμάτων, ενώ δεν πλάστηκες άγγελος; Και πώς αγέννητος ακόμα, μας εμήνυσες και μας προανάγγειλες με άμεση θεϊκή έμπνευση εκείνο που και για τους αγγέλους ακόμα ήταν άγνωστο και αδιάδακτο;

Δεν προσπάθησα ν' ανέβω σε φανταστικά ύψη. Ούτε περπάτησα πάνω στα σύννεφα, ούτε ξεπέρασα τους ουρανούς, ούτε ανέβηκα πιο ψηλά από τις τάξεις των φλογερών και ασώματων αγγέλων. Κανένας ας μη φανταστεί κάτι τέτοιο. Αλλά μάθετε ότι Αυτός που βρίσκεται πάνω απ' όλα και μένει στους Πατρικούς κόλπους μαζί με το Άγιο Πνεύμα, χωρίς να χωριστεί από τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα διέφυγε την προσοχή —και αυτών ακόμα των πύρινων λειτουργών του— και εισήλθε στη μήτρα της «αειπαρθένου» Μαρίας, σαν σε άλλο ουρανό. Αυτός λοιπόν, μου φανερώθηκε και με μύησε σ' αυτά τα θεϊκά μυστήρια. Είμαι λοιπόν κήρυκας του βρέφους. Διαλαλώ ότι «γεννήθηκε παιδί για χάρη μας και μας δόθηκε σαν δώρο Αυτός που είναι ο προαιώνιος Θεός», όπως λέει και ο μεγάλος προφήτης Ησαΐας (Ησ. 9, 6). Γεννήθηκα από μήτρα στείρα, γιατί πρόκειται να γεννηθεί παιδί από μάνα παρθένο. Πόσο παραφυσικά πράγματα, πόσο παράδοξα θαύματα είναι αυτά, που χαρούμενα μας μηνύει σήμερα το αγέννητο ακόμα βρέφος! Πόσο πρωτοφανή μηνύματα θεολογώντας μας προανάγγειλε ο γιός της Ελισάβετ;

Σκίρτησε από χαρά λοιπόν ολόκληρη η οικουμένη, ψάλλε και ύμνησε Εκκλησία, τα προεόρτια πανηγυρίζοντας, πριν από τη Γέννηση του Χριστού, τα γενέθλια του Ιωάννη. Γέμισε από χαρά ολόκληρη η κτίση, καθώς δέχεσαι το μαντατοφόρο της Σαρκώσεως του βασιλιά των πάντων.

Μακαριστέ Ιωάννη, που είσαι μεγαλύτερος ακόμα και από τους πιο ένδοξους προφήτες, ο πιο επιφανής από τους αποστόλους, ο πιο αξιοτίμητος απ' όλους τους μεγαλομάρτυρες, ο κοσμημένος με θεία κάλλη αρχηγός των ερημιτών, ο αγαπημένος φίλος του πάγκαλου Νυμφίου, το ετοιμασμένο λυχνάρι που λάμπει το φως εκείνο, που με λόγια δεν μπορεί να περιγραφεί, ο έμπιστος κήρυκας του άμωμου Αμνού, ο προσεκτικός ακροατής της πατρικής φωνής, ο φημισμένος Βαπτιστής του Χριστού, ο ατρόμητος έλεγχος της αμαρτίας του Ηρώδη, ο προάγγελος της ζωής για όσους βρίσκονταν στον Άδη, η σάλπιγγα που σημαίνει τα θεϊκά προστάγματα στην οικουμένη, μίλησέ μας και τώρα από τον ουρανό, με τις

ιερές πρεσβείες σου και τις ευχές του μακαριστού πνευματικού πατέρα μου και δείξε την ευμένειά σου στο λαό και στο μικρό σου ποίμνιο που σε υμνεί, συγχωρώντας ταυτόχρονα το τολμηρό επιχείρημα ενός φτωχού, που στο προσφέρει όχι σαν δώρο, αλλά σαν ταπεινό χρέος και φόρο που οφείλεται από τιποτένιο δούλο, που προσφέρεται όμως με πόθο ψυχής.

Στον Κύριο Ιησού Χριστό πρέπει η δόξα, η τιμή και η προσκύνηση, καθώς και στον Παντοκράτορα Πατέρα και στο Πανάγιο Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(«Θεϊκό Λυχνάρι, ο Τίμιος Πρόδρομος», Εκδόσεις ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου Καρέα- αποσπάσματα)